

Skutky apoštolské 2,14a.36-41: Tu vystoupil Petr spolu s jedenácti, pozvedl hlas a oslovil je: „Ať tedy všechen Izrael s jistotou ví, že toho Ježíše, kterého vy jste ukřižovali, učinil Bůh Pánem a Mesiášem.“ Když to slyšeli, byli zasaženi v srdci a řekli Petrovi i ostatním apoštolům: „Co máme dělat, bratří?“ Petr jim odpověděl: „Obrat'te se a každý z vás ať přijme křest ve jménu Ježíše Krista na odpuštění svých hříchů, a dostanete dar Ducha svatého. Neboť to zaslíbení platí vám a vašim dětem i všem daleko široko, které si povolá Pán, náš Bůh.“ A ještě mnoha jinými slovy je Petr zapřísahal a napomínal: „Zachraňte se z tohoto zvráceného pokolení!“ Ti, kteří přijali jeho slovo, byli pokřtěni a přidalo se k nim toho dne na tři tisíce lidí.

1. List Petrův 1,17-23: Jestliže ‚vzýváte jako Otce‘ toho, kdo nestranně soudí každého podle jeho činů, v bázní před ním žijte dny svého pozemského života. Víte přece, že jste z prázdnoty svého způsobu života, jak jste jej přejali od otců, nebyli vykoupeni pomíjitelnými věcmi, stříbrem nebo zlatem, nýbrž převzácnou krví Kristovou. On jako beránek bez vady a bez poskvrny byl k tomu předem vyhlédnut před stvořením světa a přišel kvůli vám na konci časů. Skrze něho věříte v Boha, který ho vzkřísil z mrtvých a dal mu slávu, takže se vaše víra i naděje upíná k Bohu. Když jste nyní v poslušnosti přijali pravdu a tak očistili své duše k nepředstírané bratrské lásce, z upřímného srdce vytrvale se navzájem milujte. Vždyť jste se znovu narodili, nikoli z pomíjitelného semene, nýbrž z nepomíjitelného, skrze živé a věčné slovo Boží.

Lukáš 24,13-35: Téhož dne se dva z nich ubírali do vsi jménem Emaus, která je od Jeruzaléma vzdálena asi tři hodiny cesty, a rozmlouvali spolu o tom všem, co se událo. A jak to v řeči probírali, připojil se k nim sám Ježíš a šel s nimi. Ale něco jako by bránilo jejich očím, aby ho poznali. Řekl jim: „O čem to spolu cestou rozmlouváte?“ Oni zůstali stát plni zármutku. Jeden z nich, jménem Kleofáš, mu odpověděl: „Ty jsi asi jediný z Jeruzaléma, kdo neví, co se tam v těchto dnech stalo!“ On se jich zeptal: „A co to bylo?“ Oni mu odpověděli: „Jak Ježíše Nazaretského, který byl prorok mocný slovem i skutkem před Bohem i přede vším lidem, naši velekněží a členové rady vydali, aby byl odsouzen na smrt, a ukřižovali ho. A my jsme doufali, že on je ten, který má vykoupit Izrael. Ale už je to dnes třetí den, co se to stalo. Ovšem některé z našich žen nás ohromily: Byly totiž zrána u hrobu a nenalezly jeho tělo; přišly a vyprávěly, že měly i vidění andělů, kteří říkali, že je živ. Někteří z nás pak odešli k hrobu a shledali, že je to tak, jak ženy vypravovaly, jeho však neviděli.“ A on jim řekl: „Jak jste nechápaví! To je vám tak těžké uvěřit všemu, co mluvili proroci! Což neměl Mesiáš to vše vytrpět a tak vejít do své slávy?“ Potom začal od Mojžíše a všech proroků a vykládal jim to, co se na něho vztahovalo ve všech částech Písma. Když už byli blízko vesnice, do které šli,

on jako by chtěl jít dál. Oni však ho začali přemlouvat: „Zůstaň s námi, vždyť už je k večeru a den se schyluje.“ Vešel tedy a zůstal s nimi. Když byl spolu s nimi u stolu, vzal chléb, vzdal díky, lámal a rozdával jim. Tu se jim otevřely oči a poznali ho; ale on zmizel jejich zrakům. Řekli si spolu: „Což nám srdce nehořelo, když s námi na cestě mluvil a otvíral nám Písma?“ A v tu hodinu vstali a vrátili se do Jeruzaléma; našli jedenáct učedníků a jejich druhy pohromadě. Ti jim řekli: „Pán byl opravdu vzkříšen a zjevil se Šimonovi.“ Oni pak vypravovali, co se jim stalo na cestě a jak se jim dal poznat, když lámal chléb.

Burcovat vlastní národ

Petrova řeč zní velmi odvážně, mohlo mu při ní jít o život. Pokolení Izraele, generace Židů doby Ježíšovy je Petrem nazvána zvrácenou. Petr burcuje vlastní národ, aby se zachránil, a tak ho rozděluje. O tom se nám ani nezdá, ale zakladatelé naší církve s tím počítali. Volali lid k prosté víře, ochotné oběti, překonávající potíže. Záchrana je možná: obrátit svůj způsob života, vydat se na cestu za Ježíšem, být ochotni trpět, protože on také trpěl. Je to slovo pro nás, kdo raději tzv. plujeme s davem a žijeme si svůj uzavřený soukromý život a kritizujeme. Máme svých vlastních starostí a potíží dost. Možná ano, ale určitě stojí za to se zamyslet: co máme obrátit ve svém životě? Jak změnit svůj vztah, přístup k církvi, dokonce možná i ke společnosti, vlastnímu národu? Vztah lásky k nim jistě může být větší, obětavější, méně sobecký. Když si vezmeme ponaučení z Petra, můžeme pro Boží lid v dnešní době udělat hodně.

Učedníci spolu rozmlouvali o tom všem, co se událo. Probírali to. O tom, kdo Ježíše přivedl na smrt, měli jasno: naši velekněží a členové rady Ježíše vydali, aby byl odsouzen, a ukřižovali ho. Rezignovali.

Jak jste nechápaví, jak máte tupé srdce – říká doslovný překlad z řečtiny. Jak jsme my nechápaví a tupého srdce? Zkusme totéž, co udělal Ježíš: probírat a promýšlet Písmo, abychom porozuměli a pochopili vztažnost mezi tím, co prožíváme v životě a Písmem; vztažnost mezi tím, co prožíváme v životě a srovnávat to s naší vírou ve vzkříšeného Ježíše. Při bohoslužbě a při Večeři Páně – kéž nám srdce hoří, kéž se nám otvírá Písmo při četbě a výkladu. Čtème každý den nejprve Písmo, pak teprve noviny. Takovéto čtení a přemýšlení nad ním nás nabudí k jednání, k činnosti, k utvrzování osobní víry.

Pán Ježíš nás chce povzbudit, posílit naději, proměnit skleslost a smutek v radost, dát novou životní perspektivu, utvrdit naši víru, vložit nám do srdcí novou lásku k lidem v církvi, ve společnosti i k národu. Že je změny zapotřebí, to vnímáme, myslím, všichni.